

Davorin Radić rođen je u Hrvatskoj Kostajnici 15. veljače 1957. godine. Slikarstvo je diplomirao na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti 1983. godine u klasi Vasilija Jordana. Poslije diplome suradnik je Majstorske radionice Ljube Ivančića i Nikole Reiserera (1983. - 1985.). Profesor je na zagrebačkoj školi primijenjenih umjetnosti od 1986. godine. S kolegama, slikarima i glazbenicima, 1998. utemeljuje grupu Contra, koja iste godine ostvaruje istoimenu jedinstvenu likovno-glazbenu mapu. O njegovu opusu objavljene su monografije iz pera Đure Vandure 1997., Josipa Škunce 2002., Stanka Špoljarića 2006., Dunje Horvat 2009., Ivanke Reberski 2013., Ivanke Reberski 2016., 1987. dobiva nagradu za Sedam sekretara SKOJ-a te je 1999. Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića odlikovan za doprinos umjetnosti. Do sada je održao osamdeset samostalnih izložbi. Živi i radi u Zagrebu.

DAVORIN RADIĆ

FRAGMENTI

Belišće, Predvorje Gradske uprave
4. - 30. rujna 2020.

Izdavač: Grad Belišće i Župa sv. Josipa Radnika - Belišće
Proslov: Stanko Špoljarić, povjesničar umjetnosti
Urednici kataloga: prof. Branko Matišić i fra Branko Janjić
Fotografije: Miro Martinić
Tisak: Tiskara i knjigovežnica Slog - Belišće
Naklada: 150 primjeraka

Davorin Radić svoj umjetnički izraz osmišljava putenošću slikarske površine. U zasićenosti polja i stiješnjenosti i razdvojenosti partikula nastaju oblikovane tenzije u dramaturgiji slike. U slutnji senzualiziranih stanja, izraza emocionalne žestine, Radićeva slika neprekidni je dijalog sa stvarnim i izmaštanim. Slojevit magma boje opredmećuje različite motive, s poštovanjem sadržajnih posebnosti i s jedinstvenom strukturom gradivnog tkiva plohe. Vedute, krajolici, portreti (autoportreti), aktovi i mitološki prizori tematske su sastavnice Radićeva opusa. Raspon klasične motivike nastao je pulsiranjem ekspresionističke stilistike, bliske Radićevu temperamentu i odnosu prema fenomenu slike. Izložba u njegovoj rodnoj Hrvatskoj Kostajnici zanimljiva je koncepta jer je djela za nju odabrao sam umjetnik. Možemo pretpostaviti da je riječ o autoru posebno dragim ostvarenjima i svojevrsnom sukusu nekoliko posljednjih godina stvaranja. Neupitna je njihova visoka umjetnička razina, autentičnost vidljiva u sigurnosti geste i naglašenoj kolorističkoj uzbuđljivosti. U

barokizirajućoj razvedenosti pokrenutih masa, s čvorištima u naznačenosti perspektive, udari, brazgotine i poneke čedne čestice čine bujicu u jasnoći i zagonetnosti sadržaja. Radić strasno ulazi u vrtlog slikarskih zbivanja, s osjećajem za podatnost formi, primjerice, u tvorbi pejzaža i vedute. Posvojenost Kostajnice manifestira se u slikarskim otkucajima ugođaja kraja i isticanju ambijentalnih privlačnosti. Raslinje i zdanja imaju svoju tektoniku i u mrljolikom potezu, unesenom u širinu voda i neba. Ljepota prirode i sklada naselja promatra se s povišenih očišta, odmakom kojim Radić promatra i zagrebačke prostore. Grad ima svoje realne koordinate, no Radić krajoliku često daje dimenziju imaginarnog, upravo fantazmagoričnog, tako da neobična

brda, uskovitlanost neba i kromatska agresivnost sugeriraju mjeru enigmatske literarnosti i intrigantnu opisnost ponuđene raskoši efektno likovno poentiranu u slijedu citiranja mitoloških priča. Likovi su integrirani s prirodom, odnosno s oblicima tajnovite ikonografije, izmaštane u prepletu objektivno nepostojećeg stroja i datosti organskog. Paradoksalnim srazom metafizičnosti tišine s jedne strane i energije likovnih silnica s druge Radić psihogramskom direktnošću i dinamičnošću boje preobražava motivske uobičajenosti dajući predvidljivome autorski pečat. Bez sumnje postoji postupnost u razvijanju ideje, no sama realizacija odraz je kreativnog krika. Izuzetna vještina Radiću daje sigurnost i mogućnost da slobodna vegetacija palete dobije nenametljivu unutarnju zakonitost. Poštovanjem pravila relativne anatomske preciznosti kod portreta i akta, Radić je majstor portreta u sintezi potrebite trovrsnosti, fizičke sličnosti, psihološke karakterizacije i vlastitosti rukopisa, praćenom ekspresijom izraza koja krasi i njegove autoportrete. Slikajući bliske osobe spojio je nataložena iskustva ranijih susreta i raspoloženja trenutka u uprizorenju bez laskanja, dajući im i stamenost i lakoću, reprezentativnost i prisnost. U voluminoznim ženskim aktovima provlači se jaka erotska nota, s ponuđenom tjelesnošću izraženih oblina i odnjegovanim tonom epiderme, podignutim intenzivnošću svjetla. U suvremenom pristupu motivu višetisućljetne umjetničke tradicije Radić je dao svježinu i stanovitu lapidarnost u tretmanu forme. Portret i akt atelijerske su teme, ali Radić ulazi i u bučni život grada, zalazi u kafiće, dolazi na tržnicu. Mnoštvo je aktera na svakoj slici. Svakodnevnicu gradskog ritma svojom vibrantnošću idealna je za slikara Radićeva kova. Krokijevski hvata tipično, uvjerljivo povezuje sve karike scene, mijenja rakurse, u orkestraciji slike varira akcente kromatskog. Elementi su to u konstanti Radićeva izraza potvrđivanog kao istinske vrijednosti suvremene hrvatske umjetnosti, slikara talenta i entuzijazma, na izložbi u Kostajnici predstavljenog tek segmentom impresivna opusa. Znakovitog isječka, dostatnog za razumijevanje biti Radićeve umjetnosti.

Stanko Špoljarić